

Кривак Тетяна Петрівна, молодший науковий співробітник відділу наукової діяльності та міжнародного співробітництва лабораторії організації наукової, методичної діяльності, нормативного забезпечення та міжнародного співробітництва Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0679-1080>
Email: t.kryvak@kndise.gov.ua

АГЕНЦІЇ ЄС ІЗ ПИТАНЬ ЮСТИЦІЇ ТА ВНУТРІШНІХ СПРАВ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ТА СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ

EU JUSTICE AND HOME AFFAIRS AGENCIES: HISTORICAL ASPECT AND CURRENT TRENDS

Анотація. Стаття присвячена аналізу еволюції агенцій ЄС з питань юстиції та внутрішніх справ, а також сучасним засадам їх функціонування. У дослідженні охарактеризовані ключові інституції ЄС з питань безпеки та правосуддя, їхні основні завдання і повноваження, зокрема, CEPOL, EMCDDA, EASO, eu-LISA, Eurojust, Europol та Frontex. Приділено увагу впливу викликів, з якими зіштовхуються країни ЄС у процесі запобігання і протидії міжнародним злочинам, на перелік функцій та компетенцій агентств з питань юстиції та внутрішніх справ. Крім того, виокремлюються тенденції щодо розширення повноважень агентств і органів внутрішніх справ та юстиції, їх узагальнення й розмежування на національні та загальноєвропейські. Вказується на особливу роль координації та оперативного інформаційного обміну інформацією у контексті ефективної протидії злочинам транскордонного характеру.

Ключові слова: агентства з питань юстиції та внутрішніх справ, інституції, міжнародні злочини, право, Європейський Союз.

Abstract. The article deals with the analysis of the evolution of EU justice and internal affairs agencies, as well as the modern principles of their functioning. The study presents the key EU security and justice institutions, their main tasks and powers, including CEPOL, EMCDDA, EASO, eu-LISA, Eurojust, Europol and Frontex. Attention is paid to the impact of the challenges faced by EU countries in the process of preventing and countering international crimes on the list of functions and competencies of justice and internal affairs agencies. In addition, the trends regarding the expansion of the powers of agencies and bodies of internal affairs and justice, their generalization and delimitation into national and pan-European ones are noted. The special role of coordination and prompt information exchange in the context of effective counteraction to cross-border crimes is indicated.

Key words: justice and home affairs agencies, institutions, international crimes, law, European Union.

Постановка проблеми. Головними стратегічними загрозами безпеці Європи нині вважаються тероризм, незаконний обіг зброї та наркотиків, нелегальна міграція населення і торгівля людьми, що загострюються хвилею біженців.

Водночас ці процеси є джерелом величезних прибутків суб'єктів, залучених до цього «бізнесу», включаючи тіньову діяльність деяких державних та корпоративних структур. Природно, що структура та повноваження органів внутрішніх справ ЄС вибудовуються насамперед для боротьби з цими загрозами і з урахуванням зазначених обставин. Крім того, важливо зазначити, що з початку російської збройної агресії проти України агенції ЄС з питань юстиції та внутрішніх справ (CEPOL, EIGE, EMCDDA, EASO, eu-LISA, Eurojust, Europol, FRA та Frontex) надають підтримку державам та установам ЄС у відповідь на конфлікт і допомогу людям, які постраждали та переміщені внаслідок війни. Беручи до уваги той факт, що євроінтеграційні прагнення і активна співпраця України мають пришвидшитися, доцільно розглянути роботу таких інституцій, їх становлення та подальші напрями розвитку.

Аналіз досліджень та публікацій. Загальні питання судово-експертної діяльності, концептуальні засади судово-експертної діяльності та їхня взаємодія з агенціями ЄС тією чи тією мірою висвітлювалися у працях зарубіжних і вітчизняних учених Т. В. Авер'янової, І. А. Алієва, В. Д. Арсенєва, С. Ф. Бичкової, М. Є. Бондар, А. І. Вінберга, Ф. Е. Давудова, Ф. М. Джавадова, Н. І. Клименко, В. В. Ковальнової, Ю. Г. Корухова, В. К. Лисиченка, Н. Т. Малаховської, О. М. Моїсєєва, Е. Б. Сімакової-Єфремян, М. Я. Сегая, І. В. Пирога, О. Р. Росинської, І. Я. Фрідмана, О. Р. Шляхова, М. Г. Щербаковського.

Питання міжнародного співробітництва у судово-експертній діяльності досить ґрунтовно розглядалися у роботах О. І. Виноградова, Т. С. Гавриш, І. В. Лешукова, А. Г. Маланюк, П. Г. Назаренко, М. І. Пашковський, А. С. Сизоненко та інші.

Згадані вчені та науковці зробили вагомий внесок у розвиток правової науки щодо питань судово-експертної діяльності та функціонування судово-експертних установ. Проте недостатньо висвітленою залишається проблематика взаємодії та співпраці судово-експертних установ з основними агенціями Європейського Союзу з питань юстиції та внутрішніх справ. Адже для України важливо не просто здійснити копію правової бази зарубіжних країн, а врахувати у процесі перебудови і впровадження міжнародного законодавства поточні національні особливості розвитку судово-експертної діяльності, врахувати здобутки судово-експертної діяльності інших країн у контексті подальшої імплементації, узгодити українську правничу термінологію з європейською.

Мета дослідження. Метою цієї наукової статті є висвітлення діяльності основних агенцій ЄС з питань юстиції та внутрішніх справ, огляд їх структури, мети, основних завдань і повноважень. Оскільки значні світові досягнення у галузі права знайшли системне вираження у праві Європейського Союзу, вивчення діяльності таких агенцій має велике значення для вдосконалення правової системи України та сприятиме більш широкій та глибокій взаємодії.

Виклад основного матеріалу. CEPOL, EMCDDA, EASO, eu-LISA, Eurojust, Europol, FRA та Frontex були створені в Євросоюзі для підтримки держав-членів ЄС у питаннях юстиції та внутрішніх справ. Кожна агенція унікальна і виконує особливі функції. Усі разом вони забезпечують інформаційний обмін, підготовку та прийняття спільних рішень, накопичення позитивного досвіду та сприяння розробці політичного курсу у сфері внутрішніх справ.

Розглянемо основні історичні аспекти кожного агентства та сучасні тенденції у роботі агентств на виклики сьогодення.

Європейський поліцейський коледж (The European Police College, CEPOL) був створений згідно з Рішенням Ради ЄС від 22 вересня 2000 р. як орган мережевої взаємодії, що складається з національних навчальних інститутів для поліцейського керівництва, для розробки спільного підходу до розв'язання основних проблем, що виникають при попередженні та в боротьбі зі злочинністю, за допомогою проведення навчальних курсів і семінарів для кваліфікованих поліцейських офіцерів, запровадження алгоритмів узгодження діяльності та поширення передового досвіду [1]. Це рішення надало CEPOL статусу відомства, що фінансується із загального бюджету ЄС. CEPOL допомагає національній поліції у поглибленні взаємних знань про оперативні поліцейські структури в інших державах-членах ЄС, сприяє поліпшенню взаєморозуміння Європолу та поліції в ЄС за співпраці на міжнародному рівні. У CEPOL був складний період становлення: недостатність бюджетного фінансування, відсутність правосуб'єктності, проблеми адміністративного характеру. Проте ситуація змінилась із прийняттям рішення від 24 липня 2004 р., яким Рада ЄС наділила CEPOL правом юридичної особи [2].

Незважаючи на організаційні проблеми на початкових етапах, сьогодні спостерігається значний прогрес у діяльності інституції, зокрема:

- діапазон спеціалізованого навчання постійно розширюється, від співпраці у протидії тероризму до підтримки громадського порядку та прикордонного контролю на внутрішніх кордонах Союзу;
- створено власний вебсайт CEPOL;
- заснована Європейська поліцейська освітня мережа (EPL), а також інтернет-сайт для віртуального навчання персоналу поліції.

Рішенням Ради ЄС 2005/681/ЈНА від 20 вересня 2005 р. було створено умови для удосконалення діяльності CEPOL. На його кадри поширюються правила внутрішнього розпорядку та умови прийому на службу для офіційних осіб ЄС [3]. Щоправда, у 2015 р. вступив у дію Регламент (ЄС) 2015/2219 Європейського парламенту та Ради від 25 листопада 2015 р. про Агентство Європейського Союзу з навчання співробітників правоохоронних органів (CEPOL), який замінив попереднє Рішення Ради 2005/681/ЈНА та є чинним до сьогодні.

СЕРОЛ надає підтримку та просуває спільні підходи до розв'язання головних міжнародних проблем, з якими зіштовхуються держави-члени ЄС у попередженні та боротьбі зі злочинністю, сприяє забезпеченню законності, правопорядку та громадської безпеки. Робоча програма СЕРОЛ зосереджується на організації курсів, семінарів і конференцій, які охоплюють широкий спектр тем криміналістики та судової експертизи. СЕРОЛ проводить програму обміну для департаментів поліції з метою вивчення правових систем держав-членів ЄС і використання спільного передового методу роботи та інформаційних ресурсів, забезпечує сумісну програму та курси для пріоритетних областей поліцейського співробітництва, надає підтримку та просуває спільні підходи до подолання головних міжнародних проблем, з якими зіштовхуються держави-члени ЄС у попередженні та боротьбі зі злочинністю.

У контексті організаційної структури важливо зазначити, що Агентство почало свою діяльність як мережа національних інститутів ЄС для керівників правоохоронних органів до реалізації практичних аспектів співпраці в охороні правопорядку. Однак згодом організаційна структура СЕРОЛ зазнала трансформацій і набула такого вигляду.

Діяльність агентства регулюється Адміністративною радою і директором. Директор СЕРОЛ призначається на чотири роки. Одна особа не може займати посаду директора понад два терміни. Адміністративна рада складається з директорів національних навчальних інститутів. Кожна національна делегація (складована з одного або більше керівників національних навчальних структур) має в Адміністративній раді один голос.

Представники Генерального секретаріату Ради ЄС, Єврокомісії та Європолу можуть брати участь у засіданнях Адміністративної ради як спостерігачі без права голосу [3].

Адміністративна рада ухвалює рішення більшістю у дві третини голосів, окрім проєкту бюджету для подання Єврокомісії, що потребує одностайності. Адміністративна рада приймає програми, навчальні модулі, загальні методи навчання та річний звіт СЕРОЛ. Вона також ухвалює рішення про призначення директора зі списку щонайменше трьох кандидатів.

Він відповідальний за оперативне управління агентством, формує бюджет, підтримує контакти з відповідними службами в державах-членах та координує виконання робочої програми. Секретаріат бере участь у реалізації завдань адміністративного управління та здійсненні річних програм. СЕРОЛ має дієздатність і контрактну правоздатність. Директор Агентства – його законний представник. Початково штаб-квартира СЕРОЛ базувалася у Брамсхіллі (Сполучене Королівство), але згодом з проведеними змінами у діяльності штаб-квартиру була переведена до Будапешта (Угорщина).

Європейський центр контролю над наркотиками і наркоманією (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, EMCDDA) було засновано у 1993 р. й відкрито в Лісабоні (1995) [4]. Роль EMCDDA полягає у забезпеченні ЄС та його країн незалежною й науково обґрунтованою інформацією, життєво важливою для того, щоб допомогти Європі зрозуміти природу проблеми наркоманії, правильно на неї відреагувати. Агентство готує систематичні огляди європейської ситуації з наркотиками та формує базу даних для офіційних звітів у цій сфері. EMCDDA забезпечує даними провідних політиків для розробки стратегії та прийняття обґрунтованих законів про наркотичні засоби, а також допомагає професіоналам і практикам, які працюють у цій сфері, впроваджувати передовий досвід, визначати нові галузі досліджень.

При реалізації основного завдання щодо забезпечення інформацією про ситуацію з наркотиками в Європі EMCDDA розвиває інфраструктуру та інструменти для національних центрів контролю за обігом наркотиків, погоджуючи порядок збирання даних у країнах ЄС. Подальший аналіз цих даних з боку EMCDDA слугує базою для розробки множини інформаційних продуктів, які дають уявлення про проблему в масштабах Європи.

Для досягнення мети, центр, у межах своїх напрямів діяльності, виконує такі завдання:

- збирає і аналізує наявні дані;
- удосконалює методи їх порівняння;
- поширює дані;
- співпрацює з європейськими та міжнародними органами й організаціями, а також із третіми країнами.

Крім того, центр має у розпорядженні Європейську інформаційну мережу з наркотиків та наркоманії (Reitox), що складається з одного координатора для кожної держави-члена і кожної країни, яка уклала відповідну угоду. та координатора для Комісії. Призначення національних координаційних центрів є виключною відповідальністю зацікавлених країн.

Європейське управління (бюро) з надання притулку (European Asylum Support Office, EASO) було засноване Регламентом (ЄС) 439/2010 як незалежна та спеціалізована організація зі штаб-квартирою у Валлетті (Мальта) [5]. У середині 2011 р. бюро запрацювало на повну силу. У 2021 р. у відповідь на виклики часу попередній Регламент було замінено на Регламент (ЄС) 2021/2303 Європейського Парламенту та Ради від 15 грудня 2021 р. про Агентство Європейського Союзу з питань притулку та скасування Регламенту (ЄС) № 439/2010 [6].

Відповідно до Регламенту Управління виконує три основні завдання:

- 1) розвиває практичну співпрацю держав-членів ЄС у наданні притулку біженцям, налагоджуючи обмін інформацією з країнами та надаючи

державам ЄС підтримку у навчанні персоналу притулків і розподілі бенефіціарів міжнародного захисту;

2) підтримує країни ЄС, зокрема через створення системи раннього оповіщення, координацію команд експертів, щоб допомогти у прийнятті клопотань про надання притулку та розміщення у місцях з відповідним обладнанням для прийому;

3) сприяє реалізації Загальної європейської системи надання притулку (прийому біженців) шляхом збору інформації про позитивні методи, складання річних звітів про ситуацію з біженцями в ЄС, визначення технічних орієнтацій у застосуванні інструментів Союзу з прийому біженців, а також обміну нею.

За допомогою функції підтримки EASO сприяє країнам ЄС у виконанні їхніх європейських та міжнародних зобов'язань щодо надання притулку.

Європейське агентство прикордонної та берегової охорони (The European Border and Coast Guard Agency, Frontex) – засноване у 2004 р. зі штаб-квартирою у Варшаві (Польща) [7]. На сьогодні керується Регламентом (ЄС) 2019/1896 від 13 листопада 2019 р. про Європейську прикордонну та берегову охорону. Вищезазначений Регламент надає Агентству посилений мандат і розширені повноваження порівняно з Регламентом (ЄС) 2016/1624. У листопаді 2019 р. Агентство було наділено новим мандатом, власним бюджетом та повноваженнями захищати зовнішні кордони. Наприклад, з 2021 р. у його Агентства діє Постійний корпус Європейської прикордонної та берегової охорони, який має повноваження на повернення нелегальних мігрантів, й також тісніше співпрацює з країнами, що не входять до ЄС, включаючи ті, що не є його безпосередніми сусідами [8].

Frontex координує і організовує спільні операції та швидке втручання на кордоні для надання допомоги державам-членам на зовнішніх кордонах, у тому числі в надзвичайних гуманітарних ситуаціях і порятунку на морі. Агентство розгортає групи європейської прикордонної і берегової охорони, включаючи принаймні 1500 прикордонників та інший відповідний персонал для швидкого втручання. Члени пулу швидкого реагування повинні надаватися державами-членами на запит агентства. Він також використовує судна, літаки, транспортні засоби та інше технічне обладнання, надане державами-членами для своїх операцій. Крім того, Frontex може здійснювати операції на території країн, що не входять до ЄС, але розміщені по сусідству принаймні з однією державою-членом, у разі міграційного тиску на кордоні країни, що не входить до ЄС.

Frontex, Європейське агентство з прикордонної та берегової охорони, підтримує держави-члени у перевірці, ідентифікації та знятті відбитків пальців мігрантів. Офіцери, направлені агентством, спрямовують і надають початкову інформацію людям, які потребують або бажають подати заяву на міжнародний захист, співпрацюючи з Агентством Європейського Союзу з питань притулку (EUAA) та національними органами влади. Національні органи влади,

а не Frontex, вирішують, яка особа має право на міжнародний захист. Крім того, Frontex підтримує співпрацю між правоохоронними органами, агентствами ЄС і митницею на морських кордонах. Судна та літаки, задіяні в його операціях, також збирають і обмінюються інформацією, що стосується контролю рибальства, виявлення забруднення та дотримання морських правил. Агентство тісно співпрацює з Європейським агентством з контролю за рибальством (EFCA) і Європейським агентством з безпеки на морі (EMSA) для здійснення багатоцільових операцій. У цих операціях судна та літаки, залучені до спостереження за кордоном, також можуть використовуватися для риболовлі та моніторингу навколишнього середовища. Frontex зосереджується на запобіганні контрабанди, торгівлі людьми та тероризму, а також багатьох інших транскордонних злочинів. Агентство ділиться будь-якими відповідними розвідданими, зібраними під час своїх операцій, з визначеними національними органами та Європолом.

Агентство ЄС з великомасштабних ІТ систем (eu-LISA) – розпочало успішну діяльність 01 грудня 2012 р. Агентство Європейського Союзу з оперативного управління великомасштабними ІТ-системами у сфері свободи, безпеки та правосуддя було створено Регламентом (ЄС) № 1077/2011 Європейського Парламенту та Ради, враховуючи Угоду про Функціонування Європейського Союзу [9]. eu-LISA утворене в рамках звичайної законодавчої процедури на основі пропозиції Європейської Комісії та на основі того факту, що Рада може вживати заходи для забезпечення адміністративної співпраці між відповідними департаментами держав-членів у сферах свободи, безпеки та справедливості. eu-LISA – регуляторний орган, який є юридичною особою. У кожній із держав-членів Агентство має найширшу правоздатність, надану юридичним особам відповідно до національного законодавства. У 2018 р. повноваження Агентства було посилено новим Регламентом (ЄС) 2018/1726 Європейського Парламенту та Ради від 14 листопада 2018 р. [10]. Агентство здійснює експлуатаційно-управлінські завдання для систем ECRIS, EES, ETIAS, Eurodac, SIS, VIS [11] – інформаційних систем з питань безпеки та правосуддя. Кожна з перерахованих систем здійснює відповідну діяльність, а головне завдання Агентства – забезпечити, щоб ці системи підтримували діяльність 24 години на добу та всі сім днів на тиждень. Інші обов’язки включають вжиття необхідних заходів безпеки та забезпечення охорони і недоторканості інформації відповідно до правил захисту даних. Наприклад, європейська інформаційна система судимостей (ECRIS), яка діє з квітня 2012 р., забезпечує електронний обмін інформацією про судимості на децентралізованій основі між державами-членами. Це дає змогу органам реєстрації судимостей держав-членів отримувати повну інформацію про попередні судимості громадян ЄС від держави-члена, громадянами якої вони є. Або ж Eurodac – це широкомасштабна ІТ-система, яка допомагає в управлінні європейськими заявами про надання притулку з 2003 р. шляхом зберігання та обробки оцифрованих відбитків пальців

шукачів притулку і нелегальних мігрантів, які в'їхали в європейську країну. Отже, можна резюмувати, що, система допомагає ідентифікувати нові заяви про надання притулку порівняно з уже зареєстрованими в базі даних. Штаб-квартира eu-LISA розміщена у Таллінні (Естонія), а оперативне управління натомість здійснюється зі Страсбурга (Франція).

Агентство Європейського Союзу з питань співробітництва у сфері кримінального правосуддя, Євроюст (The European Union Agency for Criminal Justice Cooperation, Eurojust), є унікальним центром у Гаазі, Нідерланди, де національні судові органи тісно співпрацюють у боротьбі з серйозною організованою транскордонною злочинністю. 14 грудня 2000 р., з ініціативи Португалії, Франції, Швеції та Бельгії був утворений «Про-Євроюст» – підготовчий орган, який складався з національних прокурорів, і мав на меті напрацювати схему діяльності Євроюсту в майбутньому. Офіційну діяльність Про-Євроюст почав 1 березня 2001 р. в рамках головування Швеції у ЄС. 29 квітня 2003 р. Євроюст переїхав до штаб-квартири в Гаазі. Незабаром після свого створення Євроюст зіткнувся з проблемою розширення ЄС: у травні 2004 р. до Євроспільноти приєдналось десять нових членів, а в 2007 р. – ще два, в результаті чого їх загальна кількість досягла 27 [12].

Роль Євроюсту полягає у тому, щоб допомогти зробити Європу безпечнішим місцем шляхом координації роботи національних органів влади – держав-членів ЄС, а також третіх країн – у розслідуванні та судовому переслідуванні транснаціональних злочинів. Євроюст стимулює і координує розслідування та судові переслідування між компетентними органами в державах-членах і поліпшує співпрацю між компетентними органами держав-членів, зокрема, шляхом сприяння виконанню міжнародної взаємної правової допомоги та здійснення прохань про екстрадицію.

Компетенція Євроюсту охоплює такі види злочинів і правопорушень: тероризм, незаконний обіг наркотиків, торгівля приватними даними, підробка, відмивання грошей, комп'ютерні злочини, злочини проти власності або суспільних благ, включаючи шахрайство та корупцію, злочини, що впливають фінансові інтереси ЄС, екологічні злочини та участь у злочинній організації [13].

Євроюст може просити компетентні органи зацікавлених держав-членів:

- проводити розслідування або здійснювати конкретні дії;
- дати дозвіл на координацію їхніх дій;
- створити спільну слідчу групу, або забезпечити Євроюст інформацією, необхідною для реалізації певних завдань [13].

Крім того, Євроюст:

- повинен забезпечити взаємне інформування компетентних органів про розслідування та висунення звинувачень у злочинах, що стосуються іншої сторони;

- сприяти компетентним органам у забезпеченні координації розслідувань і судових процесів;
- здійснювати координацію між компетентними органами зацікавлених держав-членів;
- створювати спільну слідчу групу згідно з відповідними документами про співпрацю [13].

Європол, Європейське поліцейське управління (The European Union Agency for Law Enforcement Cooperation, Europol). Європол є правоохоронним органом Європейського Союзу. Його створення передбачено в Договорі про ЄС (або так званий Маастрихтський договір) [14]. З січня 1994 р. розпочав роботу як управління у боротьбі з наркотиками. Поступово поширював свою діяльність на інші види кримінальної злочинності. 1 жовтня 1998 року, після ратифікації в усіх державах-членах набули чинності Конвенція про створення Європолу та пов'язані з нею правові акти. Як наслідок, 1 липня 1999 р. Європол розпочав повномасштабну роботу в усіх сферах своїх повноважень, а саме: незаконна торгівля наркотиками; незаконні мережі імміграції; тероризм, незаконна торгівля автотранспортом, торгівля людьми і дитяча порнографія, виготовлення фальшивих грошей та інших платіжних засобів, відмивання грошей.

Призначенням Європолу є посилення взаємного співробітництва компетентних органів держав-членів ЄС у боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та іншими формами тяжких злочинів, які зачіпають дві або більше держав-членів ЄС.

Усього до компетенції Агентства Європолу віднесено майже 30 форм злочинності, серед яких: тероризм, міжнародний обіг наркотиків, організоване шахрайство, корупція, діяльність з відмивання грошових коштів, підробка грошових коштів та платіжних засобів, кіберзлочинність, злочини у сфері інтелектуальної власності.

Основними функціями Європолу є його діяльність як центру інформаційної і аналітичної співпраці правоохоронних органів держав-членів ЄС, як центру кримінальної розвідки.

Агентство також виконує функцію центру розвитку спеціалізованої правоохоронної експертизи та допомагає державам-членам ЄС в організації навчання правоохоронців.

Однак Агентство не є правоохоронним органом в класичному розумінні. Співробітники Європолу не розпочинають самостійне розслідування злочину та не здійснюють арешту підозрюваних, а також не можуть діяти без санкції правоохоронних органів країн ЄС. Якщо Європол вважає за необхідне розпочати кримінальне розслідування злочину, він має подати запит до компетентного органу відповідної країни ЄС та ініціювати проведення розслідування.

Фактична участь співробітників у проведенні розслідування злочину можлива у випадку їх включення до спільної слідчої групи [15].

Висновки. Мережа європейських агентств з питань юстиції та внутрішніх справ пройшла тривалий шлях становлення, проте робота над удосконаленням їх організації та функціоналу продовжується. Основні завдання і повноваження таких інституцій корелюються з принципами функціонування Європейського Союзу та викликами сьогодення. Ключовими компетенціями, які викристалізувались у процесі еволюції та стали запорукою ефективної роботи агентств, а також запобігання та боротьби з міжнародними злочинами, є координація дій, постійне навчання та налагоджений обмін інформацією. Саме цим напрямом має також надаватися значна увага України у сферах юстиції та внутрішніх справ, особливо в контексті пришвидшеної інтеграції з ЄС.

Перелік використаних джерел:

1. Council Decision of 22 December 2000 establishing a European Police College (CEPOL) / Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2000. L 336. URL: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2000D0820:20040728:EN:PDF>
2. Enhancing police and customs cooperation in the European Union / Publications Office of the European Union. *EUR-Lex: Access to European Union law*. 2006. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/LSU/?uri=celex:52004DC0376>
3. Council Decision 2005/681/JHA of 20 September 2005 establishing the European Police College (CEPOL) and repealing Decision 2000/820/JHA / Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2005. L 256/63. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32005D0681>
4. Regulation (EC) № 1920/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (recast) / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2006. L 376/1. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32006R1920>
5. Regulation (EU) № 439/2010 of the European Parliament and of the Council of 19 May 2010 establishing a European Asylum Support Office / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2010. L 132/11. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32010R0439>
6. Regulation (EU) 2021/2303 of the European Parliament and of the Council of 15 December 2021 on the European Union Agency for Asylum and repealing Regulation (EU) № 439/2010 / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2021. L 468/1. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A32021R2303>
7. Proposal for a Regulation of the European Parliament and the Council amending Council Regulation (EC) № 2007/2004 establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union (FRONTEX) / European Commission. *EUR-Lex: Access to European Union law*. 2010. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A52010PC0061>
8. Regulation (EU) 2019/1896 of the European Parliament and of the Council of 13 November 2019 on the European Border and Coast Guard and repealing Regulations (EU) № 1052/2013 and (EU) 2016/1624 / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2019. L 295/1. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1573722151667&uri=CELEX:32019R1896>

9. Regulation (EU) № 1077/2011 of the European Parliament and of the Council of 25 October 2011 establishing a European Agency for the operational management of large-scale IT systems in the area of freedom, security and justice / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2011. L 286/1. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32011R1077>

10. Regulation (EU) 2018/1726 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 on the European Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice (eu-LISA), and amending Regulation (EC) № 1987/2006 and Council Decision 2007/533/JHA and repealing Regulation (EU) № 1077/2011 / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2018. L 295/99. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32018R1726>

11. Garkov K. About Us. *eu-LISA: official website*. URL: <https://www.eulisa.europa.eu/About-Us>

12. The history of Eurojust. *Eurojust: official website*. URL: <https://web.archive.org/web/20120209031522/http://www.eurojust.europa.eu/about.htm>

13. Regulation (EU) 2018/1727 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust), and replacing and repealing Council Decision 2002/187/JHA / European Parliament, Council of the European Union. *Official Journal of the European Union*. 2018. L 295/138. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32018R1727>

14. The Treaty of Maastricht (1992). *The history of the European Union. The European citizenship: website*. URL: <http://www.historiasiglo20.org/europe/maastricht.htm#TUE>

15. About Europol. Helping make Europe safer. *Europol: official website*. URL: <https://www.europol.europa.eu/about-europol>

References:

1. Council of the European Union (2000). Council Decision of 22 December 2000 establishing a European Police College (CEPOL). *Official Journal of the European Union*, L 336. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2000D0820:20040728:EN:PDF> [in English].

2. Publications Office of the European Union (2006). Enhancing police and customs cooperation in the European Union. *EUR-Lex: Access to European Union law*. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/LSU/?uri=celex:52004DC0376> [in English].

3. Council of the European Union (2005). Council Decision 2005/681/JHA of 20 September 2005 establishing the European Police College (CEPOL) and repealing Decision 2000/820/JHA. *Official Journal of the European Union*, L 256/63. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32005D0681> [in English].

4. European Parliament, Council of the European Union (2006). Regulation (EC) № 1920/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (recast). *Official Journal of the European Union*, L 376/1. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32006R1920> [in English].

5. European Parliament, Council of the European Union (2010). Regulation (EU) № 439/2010 of the European Parliament and of the Council of 19 May 2010 establishing a European Asylum Support Office. *Official Journal of the European Union*, L 132/11. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32010R0439> [in English].

6. European Parliament, Council of the European Union (2021). Regulation (EU) 2021/2303 of the European Parliament and of the Council of 15 December 2021 on the European Union Agency for Asylum and repealing Regulation (EU) № 439/2010. *Official Journal of the European Union*, L 468/1. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A32021R2303> [in English].

7. European Commission (2010). Proposal for a Regulation of the European Parliament and the Council amending Council Regulation (EC) № 2007/2004 establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union (FRONTEX). *EUR-Lex: Access to European Union law*. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A52010PC0061> [in English].

8. European Parliament, Council of the European Union (2019). Regulation (EU) 2019/1896 of the European Parliament and of the Council of 13 November 2019 on the European Border and Coast Guard and repealing Regulations (EU) № 1052/2013 and (EU) 2016/1624. *Official Journal of the European Union*, L 295/1. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1573722151667&uri=CELEX:32019R1896> [in English].

9. European Parliament, Council of the European Union (2011). Regulation (EU) № 1077/2011 of the European Parliament and of the Council of 25 October 2011 establishing a European Agency for the operational management of large-scale IT systems in the area of freedom, security and justice. *Official Journal of the European Union*, L 286/1. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32011R1077> [in English].

10. European Parliament, Council of the European Union (2018a). Regulation (EU) 2018/1726 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 on the European Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice (eu-LISA), and amending Regulation (EC) № 1987/2006 and Council Decision 2007/533/JHA and repealing Regulation (EU) № 1077/2011. *Official Journal of the European Union*, L 295/99. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32018R1726> [in English].

11. Garkov, K. (n. d.). About Us. *eu-LISA: official website*. Retrieved from: <https://www.eulisa.europa.eu/About-Us> [in English].

12. Eurojust (n. d.). The history of Eurojust. *Eurojust: official website*. Retrieved from: <https://web.archive.org/web/20120209031522/http://www.eurojust.europa.eu/about.htm> [in English].

13. European Parliament, Council of the European Union (2018b). Regulation (EU) 2018/1727 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust), and replacing and repealing Council Decision 2002/187/JHA. *Official Journal of the European Union*, L 295/138. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32018R1727> [in English].

14. N. a. (n. d.). The Treaty of Maastricht (1992). *The history of the European Union. The European citizenship: website*. Retrieved from: <http://www.historiasiglo20.org/europe/maastricht.htm#TUE> [in English].

15. Europol (n. d.). About Europol. Helping make Europe safer. *Europol: official website*. Retrieved from: <https://www.europol.europa.eu/about-europol> [in English].

